

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VAR GRUNDTVIG IKKE PRÆST

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 422.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079184108720/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Pand stod paa æ Skyw og pejt med æ Stjatead lig ad æ Stowdar.

Rundenom paa æ Væggi hænd der Skilderier; det war wai sajtens nue a dæ her hyw Hanser, han holder saa møj aa aa faaf om; a kund ett kjend ander end Frederik den Syvend, som a saa det Aar, a laa i Frederigs.

Nu; æ Folk haaj sprej sæ øwer æ Stow, og a kund si, de saa da saa sær skaiu te mæ. A war lig ved aa skuld sej mi Ærind, men saa paa jen Gaang begynder æ Sjællænder og stemmer op:

„Morgenstund har Guld i Mund,
og Guld betyder Gle-ede.“

Nu kund a jo snaar forstaa, hworfor der war bløwen glovet søen po mæ, og a fæk mi Lue aa i en Part og stilt mæ an op imud æ Darkarn. Men saa lig med jet — saa kaaster æ sæ nied, Mænd og Kvinder i jen Marode, som de gik og stod, nue ved jen Stul og nue ved enaan, jen ved æ Bænkend og ander ved æ Laangskammel.

Nied kam æ da det hille! Og a war sgu snaar aaf lied ved aa staa der kav-ret og kig ned paa dem, som de laa der og vrødt aalsammel med æ Bund i æ Vejr, jen med Hwol paa æ Hues og enaan med Maag paa æ Træsko. Haaj a kund krøben under æ Burd, saa haaj a da gjord æ.

Da æ Sjællænder haaj rest sæ og so, te a war bløwen stavv, saa kund a wal si, te han war ild fornywed.

„Naa, saa du skulde fitte knæl?“ saa han paa hans Sjællandsk.

„Nej,“ sejer a, „a er bløwen lovie gammel til den Slavs Kunster. A kan nok komm nied, men det kniber saa dæwelsk aa komm op ijen.“

Og a haar endlemaal fint, om ett det, en bed'er, er lig kraftig, hwadenten det er saa i den jen Stilling eller den aan, Og heller kan a indsi, hworfor a skal lægg mæ paa mi Knæ, fordiet lander haar splst jer mæt i jer Dower.“ — Akkuraat søen swored a æ Mand; og han maa wal ha lædt sæ besej med æ, for han saa ett flir Urd, men flyed mæ det, a war gavn atter.

Sind haar a ett sit nøj te æ Sjællænder.